

İŞÇİLER MÜCADELE EDİYOR

Türkiye'de Tekel işçileri güvencesiz çalışmaya, kazanılmış haklarının gaspedilmesine karşı kararlı bir eylem sürdürürken, Şubat ayının sonuna doğru, farklı ülkelerden de işçilerin mücadele haberleri gelmeye başladı. Yunanistan'da işçiler ve diğer emekçiler güçlü bir genel grev yaptılar. Genel grev kamuda ve özel sektörde etkili oldu. Belediye çalışanları, bankacılar, tüm toplu taşıma araçları çalışanları, liman işçileri, doktorlar, anaokulu çalışanları, öğretmenler, gazeteciler, gümrük ve vergi memurları grev yaptılar. Genel grev yaşamı bütünüyle etkiledi.

Yunan işçi ve emekçileri Hükümetin, çalışanların primlerinde kesinti, sosyal güvenlik sisteminde değişiklik ve maaşların dondurulması gibi konularda düzenlemeler yapma kararına karşı bu genel grevi gerçekleştirdiler. Yunanistan Çalışma Bakanı Andreas Loverdos da, ülkedeki ortalama emeklilik yaşının halen 61 olduğunu, bunun 2015'e kadar 2 yıl artırılmasının hedeflendiğini belirtmişti. İşçi ve emekçiler bütün bu saldırılara karşı tepkililer ve mücadele etmekte de kararlı davranıyorlar. Mücadele haberi gelen tek ülke elbette sadece Yunanistan değil.

İspanya'dan da mücadele haberleri geldi. İspanya'nın bir çok kentinde binlerce işçi, ekonomik krizle büyüyen işsizlik ve bütçe açığını kontrol altına alma gerekçesiyle, hükümetin kamu harcamalarında yapmayı planladığı kesintileri protesto amacıyla sokağa çıktı. Ülkenin iki büyük sendikası UGT ve CCOO'nun çağrısıyla yapılan eylemlerde, İspanya Başbakanı Jose Luis Rodriguez Zapatero'nun emeklilik yaşını yükseltme ve iş güvenliğini azaltmaya yönelik önerileri protesto edildi. 6 Mart'ta sendikaların daha büyük eylemler yapacağı açıklandı.

Başka bir mücadele haberi de İngiltere'den geldi. İngiliz havayolu şirketi British Airways (BA) çalışanı 12 bin işçi grev kararı aldı. Yapılan grev oylamasına, yüzde 81 oranında "evet" diyen işçiler, işlerini korumakta kararlı olduklarını gösterdiler. İşten atmalara karşı çıkan işçiler, iş koşullarının iyileştirilmesini isterken, ücretlere de zam talep ediyor. Bütün bu haberlerin ayrıntılarını gazetemizin sayfalarında okuyabileceksiniz.

Kuşkusuz buraya aldığımız örnekler dünyanın çeşitli ülkelerindeki işçi mücadelelerinin tamamını yansıtmıyor. Avrupa'nın diğer ülkelerinden Fransa'dan, İtalya'dan vb. ülkelere işçilerin gerçekleştirdikleri eylemlerin haberleri geliyor. Dünyanın pek çok ülkesinde işçiler hemen hemen benzeri taleplerle eyleme geçiyorlar, gösteriler yapıyorlar, grevler, genel grevler gerçekleştiriyorlar. Bu eylemlerin önümüzdeki dönemde artarak devam edeceğine ilişkin de güçlü belirtiler bulunuyor.

Bütün bu eylemlerin uluslararası kapitalist sistemin son genel krizinin ardından gerçekleşmesi dikkat çekicidir. Krizde hükümetler büyük bankalara ve tekellere onları kurtarmak için trilyonlarca dolar akıtmakla kalmadılar, onların "zararlarını" da üstlendiler. Peki ama bu "kurtarmaların", "zararların" faturası kime çıkacaktı? Elbette işçi ve emekçilere! Bugün dünyanın pek çok ülkesinde işçi ve emekçilerin hemen hemen benzer sorunlarla harekete geçmeleri de zaten bu durumu açıkça gösteriyor.

Ama hatırlayacak olursak bu saldırılar krizin ardından şiddetlenmekle birlikte yeni saldırılar değiller. Bazı ülkelerde daha erken tarihlere gitmekle birlikte, genellikle seksenli yılların sonundan başlayarak neo-liberal saldırılar yoğunlaşmış ve tırmanmıştı. Özelleştirmeler, kazanılmış hakların geri alınması, sosyal hakların budanması, düşük ücret dayatması gibi saldırılar peşpeşe gelmiş, o dönemde de işçi mücadeleleri olmakla birlikte, bu saldırılar püskürtülemedi. Bütün bu saldırılar kapitalizmin ideologları tarafından savulmuş, bunların zorunlu olduğu, atılan bu adımların kapitalist düzenin temellerini güçlendireceği ileri sürülmüştü.

Ama bütün bunların gerçek olmadığı görüldü. İşçi ve emekçilerin hakları budanmış, dev tekkellerin önü düzlenmiş, devletler sosyal harcamalarını en geri sınırlara çekmişti. Görüldü ki, bütün bu saldırılar, uluslararası kapitalist sistemi dolu dizgin yeni ve ağır bir krize doğru gitmekten alıkoyamadı. Krizler kapitalizmin yol arkadaşlarıydı ve bu düzen değişmeden onlardan kurtuluş yoktu. Bu krizlerde işçi ve emekçilerden hep "fedakarlık yapmaları", "kemer sıkmaları" istendi. Ama bir Yunan işçinin televizyon ekranlarından haykırdığı gibi, artık "kemer sıkacak bel kalmadı."

Kriz ortamında bazı dev tekkeller büyük karlar vururken, bazıları da daha büyükler tarafından yutuldu, çöktüler. Hükümetler ve büyük sermaye her zaman olduğu gibi, son krizin de faturasını hemen işçi ve emekçilere çıkarmak üzere harekete geçmekte hiç zaman yitirmediler. Sermayenin hükümetleri dün olduğu gibi bugün de, işçi ve emekçilerin geride kalmış haklarını budamak için saldırıya geçmiş durumdalar. Ama bugün karşılarında önceki dönemin tecrübelerini yaşamış, daha deneyimli bir işçi sınıfı var. Gelişmeler açıkça gösteriyor ki, işçi sınıfı ve emekçi yığınlar uluslararası büyük sermayenin saldırılarına karşı mücadele etmekte kararlılar ve bu kararlılıklarını da çeşitli ülkelerde giriştikleri eylemlerle açıkça gösteriyorlar.